

عنوان مقاله:

تحلیل برخورداری و دسترسی به بوستان های شهری با رویکرد عدالت فضایی (مورد مطالعه: منطقه ۲۰ شهرداری تهران)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 19، شماره 65 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حبیب اله فصیحی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بوستان ها از اجزاء اساسی چشم انداز شهری و واجد عملکردهای فراوان هستند. هرچه جوامع، شهرنشین تر و فشرده تر می شوند در اختیار بودن بوستان برای بهبود کیفیت زندگی شهری، اهمیت حیاتی تری می یابد. در این مقاله به روش ارزیابی-تحلیلی و نیز بر مبنای سنجه های مقاومت سفر و رویکرد حداقل فاصله با استفاده از تکنیک بافری در GIS، میزان برخورداری محلات شهری منطقه ۲۰ شهرداری تهران از بوستان های شهری و دسترسی به این فضاها مورد تحلیل قرار گرفته است. یافته های تحقیق نشان داد که این منطقه با ۸۷/۶ درصد زمین تحت این کاربری و سرانه ۴۷/۴ مترمربع، در مجموع وضعیت متوسطی به لحاظ برخورداری از این فضاها داشته و در آن، قسمت های حاشیه ای نوساز وضعیت برخورداری و دسترسی بهتری را نسبت به بافت های قدیمی مرکزی منطقه نشان می دهند. در بیش از ۹۰ درصد منطقه، فاصله تا نزدیک ترین بوستان کمتر از ۴۰۰ متر است و هیچ پهنه مسکونی در آن بیشتر از ۸۰۰ متر از بوستان فاصله ندارد. نیمی از پهنه های مسکونی حداقل به ۴ بوستان، ۲/۶۲ درصد حداقل به ۳ بوستان و نزدیک به ۸۰ درصد حداقل به دو بوستان دسترسی دارند. با وجود برخورداری منطقه از بوستان های زیاد، توزیع جغرافیایی نامتوازن بوستان ها سبب شده که حوزه های پوششی بسیاری با یکدیگر همپوشانی داشته باشند به طوری که جاهایی حتی در همپوشانی حوزه پوشش ۱۵ بوستان قرار دارد در حالی که ۹/۵ درصد جمعیت و ۱۴/۷ درصد از مساحت منطقه تنها در حوزه پوشش یک بوستان و ۶۱/۲ درصد مساحت و ۲۷/۰ درصد جمعیت تحت حوزه پوشش بوستان قرار ندارد. تغییر و تبدیل گورستان های متروکه واقع در محلات مرکزی به بوستان از پیشنهادهای پژوهش می باشد.

کلمات کلیدی:

بوستان شهری، "برخورداری"، "دسترس پذیری"، "عدالت فضایی" منطقه ۲۰ تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349300>

